

Eörsi István:

TÖRTÉNETEK A BIBLIÁBÓL

(Gyerekhangra)

Jónás próféta igaz története

Jött a Cethal száját tátva,
melyből kardok meredtek ki.
A próféta rögtön látta,
hogy nem mentheti meg senki.

Isten elől megszökött még,
sebtében egy bárkát ácsolt,
kikerült vagy hetven örvényt,
száz hullámon átbukdácsolt.

Ekkor a szél sebbel-lobbal
üzni kezdte körbe-körbe,
jött a Cethal s bős farokkal
a bárkát miszlikre törte.

A próféta széles ívből
a sós vízbe becsapódott,
élve nem kerül ki innen,
akármilyen híres szónok.

Jött a nagy Cet, hegynyi állat,
szája tátva barlangformán,
deszkákat nyelt, vitorlákat,
s utánuk csusszant a kormány.

A próféta inas teste
összerándult s nagy-merészen
fejével úszott be a Cetbe
a fogak közötti résen.

Sós és kába éjszakába
félájultan érkezett meg,
vízsugár zúdult utána,
mitől is ocsudni kezdett.

Ficergett előre-hátra —
nem medúza, nem kagyló, rák:
bárkájának vasmacskája
gyötörte ülógumóját.

A Cet kitátotta torkát
némi szűrt fényt bebocsájtván,
ő meg deszkát és vitorlát
észlelt a Szörny mája táján.

Odébb evezőket látott,
s egy iránytűt, az epében.
„Újabb bárkát eszkábálok,
s kievezek észrevétlen.

Rámlelni a Hal hasában
még a Teremtő se képes —
most vagyok csak biztonságban,
isten tervez, ember végez.”

Behabzsolt pár jó halacskát,
s behasalt a langyos lébe:
„Ha végzeted haragszik rád,
bujj bele a belsejébe.”

Régi történet

Volt egyszer egy Jézus Krisztus,
barátja is akadt tiz-húsz,
akik istenként imádták —
az országot együtt járták.

Izmos férfi, szépnövésű,
hajában eltört a fésű,
szakállá tiz éve nőtt már,
de még nem volt benne ősz szál.

Megcsodálták sokan sokszor,
szónok volt és csodadoktor,
azt hirdette, hogy a Mennybe
csakis szegény ember megy be.

Egyszer elfogta a méreg,
ahogy a templomba lépett,
mert ott léhűtők, bitangok
árultak birkát, galambot,

papok helyett ökrök bögtek,
nem jutott hely a hívőknek,
asztaloknál bankár-banda
pénzt csereberélt kamatra.

Jézus Krisztus felüvöltött,
hogy a pokolban az ördög
szánta bűnét ijedtében —
de ott az a csöcselék nem.

Kötél-övét leoldozta
Jézus Krisztus, megcsomózta,
kidagadt kemény karizma,
senki sem tarthatta vissza.

Ostorral sujtott, zihálva,
hátakra, zsíros pofákra,
a sok asztalt összetörte,
a sok pénzt földre söpörte.

A templomból rohant riva
ki a térre ökör, birka,
a pénzváltók menekültek,
a galambok kirepültek.

Jézus Krisztus húsz barátja
közül egyiket se látta,
alighanem megijedtek,
s titokban hazasiettek.

Hazament a sok kufár is
megtorlást tervezve máris,
nem feledték hősiük tettét —
csakhamar felfeszítették.

De ekkor még egymagában
állt bemocskolt templomában,
bokáig pénzben, ganajban,
szívéig nagy diadalban.

Szamár történet

Volt egyszer egy gazdag ember,
Ábielnek fia, Kis,
volt nagy háza, pénze, nyája,
s egy Saul nevű fia is.

Ez a Saul még fiatal volt,
szépsége egy istené,
a tömegben fénylett fennen
éppen válltól fölfelé.

Egyszer Kisnek elbitangolt
vagy féltucat szamara,
fiát kérte, menne érte,
s hozná sietve haza.

Szolgájával vándorolt Saul
harminchárom napon át,

de semerre meg nem lelte
apjának hat szamarát.

Bejárta Sálisa földjét,
az Efraim-hegyeket,
Sálím rétjét, Szuf vidékét —
és itt szamarak helyett

egy öreg bíróra bukkant,
úgy hívták, hogy Sámuel,
ennek tetszett a nagy gyermek,
és királlyá kente fel.

Mert aki hatalmat hajszol,
csak szamarakat talál,
s kinek vágya pár szamárka,
abból lehet bölcs király.